

Det er jo muligt, at jeg efter de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Underudvalget (Jensen-Sønderup), kan, naar vi en Gang komme til Forhandling om dette Spørgsmaal, faa Vanskeligheder med Finansudvalget derom. Imidlertid er det Vanskeligheder, som ikke ligge for i Øjeblikket, men som man vel nok paa en eller anden Maade kommer ud over. Jeg vil kun nævne det allerede her, for at det ikke bag efter skal blive bebrejdet mig, at jeg derom har tiet stille.

Jeg vil altsaa nævne her, at det, som for mig har været de to Ting, som der i Hovedsagen og i første Række skulde tages Hensyn til, var at faa Arbejdet gjort færdigt og faa det gjort godt færdigt, og dernæst at beskærme de lokale Haandværkere, der som Underentreprenører have paataget sig en Del af Arbejdet for Selskabet „Køhler“, mod at lide noget Tab. Og det har jeg gjort. Det er i Kontrakten med det ny Selskab udtrykkelig bestemt, at det skal holde de lokale Haandværkere skadesløse.

Jeg kommer derefter til det tredie Punkt i Underudvalgets Beretning. Underudvalget erkender jo, at jeg efter de Forhandlinger, der have fundet Sted baade i Finansudvalget, forinden Bevillingen blev given, og ved anden Behandling af Finansloven f. A., har været berettiget til at give Arbejdet bort i Entreprise til den, som jeg mente bedst kunde udføre det, en Myndighed, der blev mig given, fordi man paa Finansudvalgets Forslag nedsatte Entreprisensummen med 15,000 Kr.

Jeg forstaar Underudvalgets Beretning saaledes, at det erkendes, at der ikke er noget at lægge mig til Last, fordi jeg har benyttet den Frihed, Finansudvalget og dette høje Ting, uden Modsigelse fra en eneste Side, gav mig, men at Underudvalget alligevel mener, at de Forhandlinger, der paa et tidligere Tidspunkt have fundet Sted mellem Overværgeraadet og nogle lokale Haandværkere, maatte have givet disse sidste en saadan Forventning om at blive tagne i Betragtning, at der derfor bør ydes dem en Erstatning for deres Ulejlighed med Udarbejdelse af Planer, med Konferencer med Overværgeraadet og dets Formand og med Rejser.

Hvad dette Spørgsmaal angaar, vil jeg indrømme, at det er noget, der kan være forskellige Meninger om. Jeg for mit Vedkommende tror ganske sikkert, at der ikke findes en eneste Bygningshaandværker i Danmark, i alt Fald ingen, som har nogen Forretning, der er værd at tale om,

som ikke mangfoldige Gange gør Overslag, Beregninger o. l. i Forventning om at faa noget Arbejde, men som dog ikke faar det. Er ikke Forholdet det ved alle de Arbejder, der blive udbudt ved Licitation f. Eks., at de paagældende gøre sig samme Ulejlighed, som disse Folk have gjort, uden at det dog falder nogen af dem ind, at de, naar de ikke faa Arbejdet, skulde have nogen Erstatning eller Godtgørelse derfor. Imidlertid er det jo noget, som jeg indrømmer, der kan være forskellige Meninger om, og noget, som man ogsaa vil kunne forhandle om.

Men naar der siges, at disse Haandværkere skulde have haft en saadan Forventning, vil jeg dog nævne, at af de Oplysninger, som jeg har forelagt det høje Finansudvalg, fremgik det, at disse Haandværkere havde indgivet Tilbud, altsaa havde haft Ulejlighed, men dog blev der ikke den Gang, da Sagen var til Behandling i Finansudvalget, og heller ikke, da Sagen var til Forhandling her i dette høje Ting, fra nogen Side forlangt eller antydnet, at disse Haandværkere skulde have nogen Præferencestilling, og der blev ikke under Hensyn til noget af, hvad disse Haandværkere den Gang havde foretaget sig, lagt den mindste Hindring i Vejen for min fuldkommen fri Raadighed i dette Spørgsmaal. Det er dog noget, jeg gerne vil nævne i denne Forbindelse.

Naar det er antydnet, at Haandværkerens Tilbud var væsentlig lavere end det, for hvilket Arbejdet blev overdraget til Køhler, er det jo fuldkommen rigtigt. Men der maa man huske paa, at det, som Haandværkerne gave Tilbud om — hvilket ogsaa fremgaar af det Brev, der er aftrykt Pagina 5 i Underudvalgets Beretning — var en helt anden Anstalt end den, der blev bygget. Baade bleve de Bygninger, som der allerede paa den Tid, da Haandværkerne gave deres Tilbud, forelaa Tegninger til, senere forandrede og udvidede, og paa den Tid, Haandværkerne gave deres Tilbud, var der, hvad ogsaa fremgaar af deres egen Skrivelse, en Del Bygninger, som de ikke havde faaet nogen Tegning til, og hvor Tegningerne slet ikke vare udarbejdede. Det siges i Skrivelsen: „Med Hensyn til Funktionærhølig, Vaskeri og Materialbygning have vi ingen Plan modtaget; vi have derfor indrettet disse Bygninger efter bedste Skøn, men de fremtræde altsaa nærmest fra vor Side som et Udkast, skønt vi selvfølgelig ere bundne ved dette.“ Men dette Udkast, som Haandværkerne den Gang fremkom med, blev